

Եղիշե Չարենց

Օ, նայիր ու տե՛ս, նայի՛ր ու ժպտա

Օ, նայիր ու տե՛ս, նայի՛ր ու ժպտա,
Օ, նայի՛ր հեռուն.
Վառվել է ահա մի ոսկի շղթա
Քրոջ աչքերում...

Սփրթնած, գունատ կապույտը արդեն
Չքացավ, չկա.
Ժպտուն, ոսկեփայլ վառվում են քո դեմ
Աչքերն աղջկա:

Շղթան ոսկեգույն, հրաշքի՛ շղթան
Բռնկվել է, տե՛ս:
Նայիր ու ժպտա՛, դու ժպտա՛ միայն՝
Արևոտ ու հեզ...

Եվ թող սո՛ւրբ թվա, որպես կույս հեռուն
Կապույտ մենության
Արևածագին քրոջ աչքերում
Բռնկված շղթան...

Յատուկ Պոէմ